

⁵ Anjouk. okmt. III., 53., Sörös P., A bakonybéli apátság története. I. Bp. 1903. 308. és Rómer F., Árpás és mórniczvidéki Szent Jakabról címzett prépostság története. Klny. a Győri Történelmi és Régészeti Füzetekből. Pesten. 1869. 59.

⁶ Hazai Okmt. I. 169—170.

⁷ Hazai Okmt. IV. 158.

⁸ Pesty F., A bakonyi erdő-ispátság. Századok, 1876. 297., Győri Történelmi és Régészeti Füzetek 1861. 17.

⁹ Hazai Okmt. III. 159.

¹⁰ Sörös P., A pannonthalmi főapátság története. II. Bp. 1903. 131. Ugyanis Giczi Gergely fia, Máté 1299. szept. 5-én az écsi pap és megbízható tanúk jelenlétében a giczi erdőből a tulajdonát képező részt és a mellette fekvő sessios helyét a hozzátartozó földekkel a pannonthalmi apátságnak adja.

¹¹ Sörös P., im. II. 408.

¹² Sörös P., im. II. 113., Fejér im. IX/1. 560—561. ahol *Herchegkö*-nek írták el a vár nevét, az oklevél rubruma is téves!

¹³ Fejér im. IX/5. 241—244. Valószínű, hogy az az oklevél már egy korábban megtörtént esemény rögzítését jelenti. Ugyanis a kartauziak Lövdön való megtelepedését már 1361-ből ismerjük (Kumorovitz L. B., im. 218.)

¹⁴ A fentiekben említett irodalmon kívül I. még: Karácsonyi J., A magyar nemzetségek a XIV. század közepéig. Bp. 1901. II. 439., ahol Ajkai III. Mórictot mint hölgyközi várnagyot említi 1337-ből tévesen!; Wertner M., Adalékok a XIV. századbeli magyar világi archontológiához. Történelmi Tár, 1906. 589—590. és uo. 1907. 190. az okleveles anyag felsorolásával.

¹⁵ A bakonyi erdőispátsággal foglalkozó munkák (Pesty F., im., Uő. Az eltűnt régi vármegyék I. Bp. 1880. és Gábor Gy., A megyei intézmény alakulása és működése Nagy Lajos alatt. Bp. 1908. 15—16.) mind kiemelik, hogy B A K O N Y megyei szervezettel nem rendelkezett, csak külön igazgatás alatt álló királyi birtok volt. Valószínűleg nem illesztették bele a környező megyék egyikének a szervezetébe sem, hanem közvetlenül a királyi udvartól függött. A XV. sz. első negyedéig állott fenn, eltűnését a hölgyközi vártartománynak a lövdői kartauziak, a cseszneki vár és a hozzátartozó falvak a Garák részére történt adományozásával (1392: Sopron vármegye története. Oklevéltár. I. Sopron, 1889. 510.) segítették elő.

¹⁶ Amíg Csesznek vára a világiak kezére került, s ez további fennmaradását biztosította, addig Hölgyköt, mint szerzetesi birtokot lerombolták. Ez utóbbi a kartauziak Lövdön való megjelenését és az utolsó hölgyközi várnagy említését egybevetve 1360 táján történhetett.

¹⁷ Könyöki J., A középkori várak, különös tekintettel Magyarországra. Bp. 1906. 295.

¹⁸ Békefi R., A Balaton környékének egyházai és várai a középkorban. Bp. 1907. 260.

¹⁹ Lukesics J., A veszprémi egyházmegye könyvészete. Veszprém, 1909. 29.

²⁰ Dedek Cr. L., A karthausiak Magyarországon. Bp. 1889. 140.

²¹ Rómer F., A Bakony. Győr, 1860. 176—77.

²² Jancsik E., Kirándulások hazánkban. I. füzet. Dunántúli tájrajzok. Klny. A magyar ember könyvtára III. k.-ból. Buda-Pest, 1863. 48.

²³ Gulden I., A városi plébánia története. Magyar Sion, 1864. 834.

²⁴ Pesty F., Helységnévtár. LX. 491. (Kézirat az OSZK Kézirattárában. Fol. Hung. 1114.)